

Sygn. akt V KK 19/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 marca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Dariusz Kala

SSN Barbara Skoczowska

Protokolant Katarzyna Wełpa

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Barbary Nowińskiej,
w sprawie **K.S.**

oskarżonej z art. 288 § 1 kk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 24 marca 2017 r.,

kasacji wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego -
na niekorzyść oskarżonej

od wyroku Sądu Okręgowego w W.

z dnia 17 sierpnia 2016 r., sygn. akt IV Ka .../16

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w O.

z dnia 23 marca 2016 r., sygn. akt II K .../14,

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę oskarżonej przekazuje do
ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w W..**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 23 marca 2016 r., sygn. akt II K .. /14 Sąd Rejonowy w O.,
po dokonaniu częściowej zmiany co do opisu czynu, uznał oskarżoną K. S. za

winną popełnienia przestępstwa z art. 288 § 1 k.k. opisanego w części wstępnej wyroku i na podstawie art. 288 § 1 k.k. skazał ją na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, przy czym wykonanie tej kary warunkowo zawiesił na okres dwóch lat. Ponadto, zobowiązał oskarżoną do naprawienia szkody w oparciu o przepis art. 46 § 1 k.k. i rozstrzygnął o kosztach procesu.

Apelację do tego wyroku wniósł obrońca oskarżonej, który zaskarżając wyrok w całości zarzucił mu obrazę prawa karnego materialnego, tj. art. 66 § 1 k.k.), a w przypadku nie podzielenia argumentacji, zarzut błędu w ustaleniach faktycznych w zakresie nie zastosowania warunkowego umorzenia postępowania karnego (zarzuty zostały szerzej opisane w apelacji – uw. SN).

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę wyroku poprzez warunkowe umorzenie postępowania karnego.

Wyrokiem z dnia 17 sierpnia 2016 r., w sprawie sygn. akt IV Ka .../16 Sad Okręgowy w W. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że na mocy art. 66 § 1 k.k. oraz art. 67 § 1 k.k. postępowanie karne przeciwko K. S. warunkowo umorzył, a za podstawę obowiązku wyrównania szkody – orzeczonego w pkt III wyroku – przyjął przepis art. 67 § 3 k.k. z jednoczesnym określeniem, iż obowiązek ten podlega wykonaniu w terminie 3 miesięcy od daty prawomocności wyroku; w pozostałym zakresie wyrok został utrzymany w mocy.

Kasację od tego wyroku na niekorzyść oskarżonej wniósł Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny. Zarzucając wyrokowi: *„rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 67 § 1 k.k. oraz prawa karnego procesowego, a mianowicie art. 413 § 1 pkt 5 k.p.k. w zw. z art. 458 k.p.k., polegające na zaniechaniu określenia czasu obowiązywania orzeczonego wobec K.S. środka probacyjnego w postaci warunkowego umorzenia postępowania.”*, wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w W..

W trakcie rozprawy kasacyjnej prokurator Prokuratury Krajowej poparł wniesioną kasację i wniosek w niej zawarty.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się oczywiście zasadna. Rację ma skarżący, że orzekając w formule zmiany wyroku o warunkowym umorzeniu postępowania karnego, sąd

odwoławczy miał obowiązek określenia czasu próby, stosownie do treści art. 67 § 1 k.k. Określenie czasu trwania warunkowego umorzenia postępowania karnego (art. 67 § 1 k.k.) może nastąpić tylko w wyroku, w którym ten środek probacyjny orzeczono, co wskazuje, iż podstawą prawną do jego określenia w treści wyroku musi być przepis art. 413 § 1 pkt 5 k.p.k. (szerzej por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 października 2008 r., III KK 167/08, Lex nr 465878). Tymczasem, z rażąco obrazą tych przepisów orzeczenie o warunkowym umorzeniu postępowania nie zawiera określenia czasu próby, co skutkuje niemożnością określenia kiedy okres probacji minie (art. 68 § 4 k.k.), skoro jego dookreślenie nie jest możliwe także na etapie postępowania wykonawczego. Zważywszy na to, że okres próby jest elementem koniecznym warunkowego umorzenia postępowania, a jego nieokreślenie miało istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku, konieczne stało się uchylenie wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym. Procedując ponownie w związku z wniesioną apelacją obrońcy, sąd odwoławczy winien przestrzegać zakazu wyrażonego w art. 443 k.p.k. (w związku z art. 518 k.p.k.), a to oznacza, iż nie może orzec surowiej niż poprzez warunkowe umorzenie postępowania karnego wobec oskarżonej, skoro w kasacji nie kwestionowano zastosowania tej instytucji. Uwadze orzekającego sądu nie powinien także ująć przepis art. 538 § 3 k.p.k.

Z tych wszystkich powodów należało orzec jak w wyroku.